VI. évfolyam, 40. szám
1950 szeptember 29
70 fillér

Ludas Matyi

Konecsni György Kossuth-díjas művész rajza

Jegyezz Békekölcsönt!

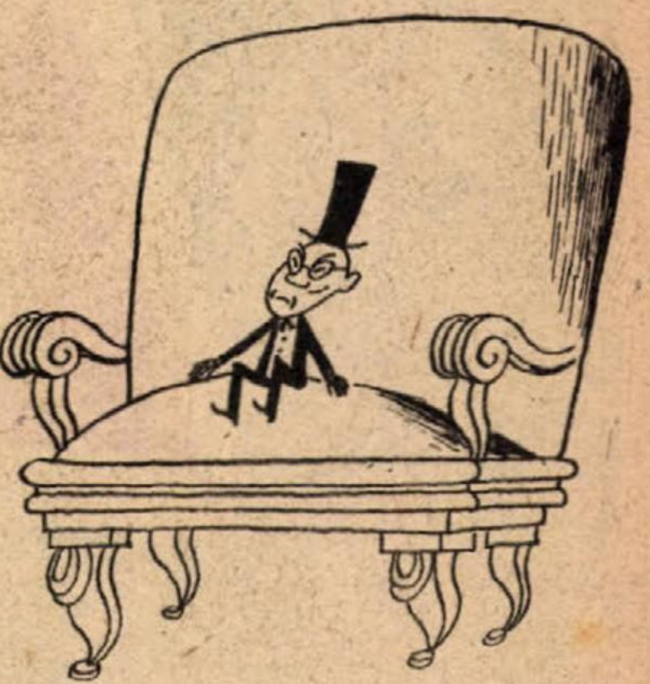
KÖZIGAZGATÁS EGYKOR ÉS MOST

Az urak előtt. — A Népi Tanács előtt.

Kis emberek közelről

Dr Csiang

Dr. Csiang a Kuomintang képviselője az ENSZ-ben. Dr. Csiang nőtlen ember, meglehetősen rideg az otthona, azért nem akar hazamenni az ENSZ-ből, mert őt nem várja otthon szerető feleség, hanem csak a Csangkájsek és már az se sokáig.

Olyan jól érzi magát az ENSZ-ben, hogy már nem is mer kimenni, mert fél, hogy elfoglalja a helyét a jogos tulajdonosa. Miután ez az állapot nem tartható fenn sokáig, tárgyalásokat folytat Trumannal, hogy amikor mégis ki kell mennie egy pillanatra, a székét hozza utána.

Dr. Csiang megkérdezte az ENSZ egyik tisztviselőjétől:

— Mit gondol, enyém maradhat a székem az ENSZ-ben?

— Miért ne? — felelte udvariasan a tisztviselő. Vigye haza, ha ragaszkodik hozzá, az utódjának legfeljebb majd beállítunk egy másik széket.

Egy újítás szomorú története

Magyar István jó szakmunkás, mindig azon töri a fejét, hogyan lehetne az önköltséget csökkenteni. Ezért egy újfajta szivattyú lábszelepet javasolt, amelynek élettartama az eddigi egy-két évvel szemben tizenöt-húsz év. Nem volt nehéz ennyire taksálnia, hiszen saját szivattyújában már tizenhét éve kifogástalanul működik.

Az újítási megbizott átvette az újítást, az újítóval megbeszélte a módositásokat, aztán már csak egy-két nap és át is vehette a szakvéleményező. Ez meg is történt. Az újítás 1949 nov. 29-én Időhuzffy Teofilhoz került, aki kipróbált „régi ember" lévén, legelső feladatának tartotta, a javaslat „ügyiratbafektetését", majd kiadmánytervezetet készített s az egészet leküldte Szegedre, hogy ott állapitsák meg: jó-e vagy sem. Hogy miért éppen Szegedre, az még a mai napig is titok.

Szegeden aztán megállapították, hogy a gumilábszelep a vízben három hónap alatt tönkremegy, elvetemedik és használhatatlanná válik. Ezen szakvéleményt az újító tudtára is adták, Magyar elvtárs azonban nem tartozik a könnyen hívő lelkek közé, ezért óvást emelt és közölte, hogy saját kútjában a gumilábszelep már tizenhét éve olyan vígan lubickol, mint egy potyka. Sőt, az illető lábszelepet nagyobb nyomaték kedvéért el is küldte, amelyet Időhuzffy kartársunk szakvéleményezés céljából a MAV Anyagvizsgáló Intézetébe továbbította. Az A. V. I. szokatlan gyorsasággal meg is állapította, hogy a víz és a gumi közötti viszony a lehető legbarátságosabb.

Mivel az újítás beadása óta még csak két hónap telt el, meglepően szép eredmény, hogy a Magyar Ruggyantaárugyár 1950. márc. 6-án már közölte is, hogy a szükséges minőséget és mennyiséget szállítani tudja. Ezekután sor kerülhetett volna az újítás kipróbálására, amelyhez elengedhetetlennek látszott Zabhegyi Töhötöm és Pató Pál szakértő urak véleményezése is, amely véleményezés április közepétől mindössze augusztus elejéig tartott.

A boldogtalan lábszelep ügye a továbbiak során a műhelyek főfelügyeleti hatóságához került, ahol az ügy előadójának, Schmink Józsefnek már nem sok dolga akadt, mert elődei minden bürokratikus babért learattak. A szelepeket csodák csodájára a Landler Jenő üzemi vállalat 1950. VIII. 14-re el is készítette.

Reméljük, hogy a lábszelepeket most már beszerelik s már csak a szelepek kipróbálása és élettartamának megállapítása marad hátra. Tekintve, hogy a szelepek élettartama 15—20 évre van becsülve, ezen idő leteltével a próba és az újítási ügy intézése be is fejeződik és a tizedik ötéves terv végére talán a gyakorlatbavétel és a jutalmazás is megtörténhetik.

Téni Ferenc,
Közlekedési és Postaügyi
Minisztérium újítási megbízott.
Bpest. Dob-utca 75.

Felháborító gaztetteikről vallanak a HÚSÉRT-vezetők bűnszövetkezetének tagjai

— Ezek miatt a gazemberek miatt kellett nekem nap, mint nap hús nélkül hazamenni!

A fegyvergyárosok esete a kiszolgálóikkal

— No Jack, mi volt tegnap a Trumannal való tárgyaláson?

— Megértettük egymást. Ő nem kívánja, hogy ingyen csináljuk a hadianyagot, mi nem kívánjuk, hogy ingyen csinálja a háborút.

Így jár az ember . . .

— Maga mért olyan mérges, Kovács szomszéd?

— Mert az volt az érzésem, hogy 1000 forintot nyerek a Tervkötvényemmel s már előre beosztottam, hogy mit veszek rajta.

— És nem nyert semmit?

— Dehogynem. 5000 forintot nyertem s most kezdhetem a beosztást elölről . . .

Drága húsnak híg a leve

Fejétől büdösödik a hal — tartja a közmondás. Sajnos, kiderült, hogy ez nemcsak a halra, de a HUSERT-ra is érvényes, ami lényegesen nagyobb baj, mert míg a hal esetében a büdösödés pusztán magánügy, a HUSERT-nál nagyon is közügy, négymillió forintos közügy.

A fejet, mely a büdösödés középpontjában állt, Szita Pálnak hívták, aki nagytudású férfiú lévén, a Legfelsőbbfokú Megvesztegetési Körforgás című tudományágban tette nevét örökre felejthetetlenné a marhafartők és sertéskarajok birodalmában. Szakértő kapitalista panamisták véleménye szerint, az elmúlt idők zsíros korruptságai méltó elődei voltak a Szita-féle gaztettnek. Kéz kezet mosott, szem szemet hunyt, de hasztalan, — a kártevő gazemberek kezéről semmi sem moshatta le a szennyet és a dolgozó nép bírósága sem hunyt szemet, amikor a felelősségrevonásra került sor.

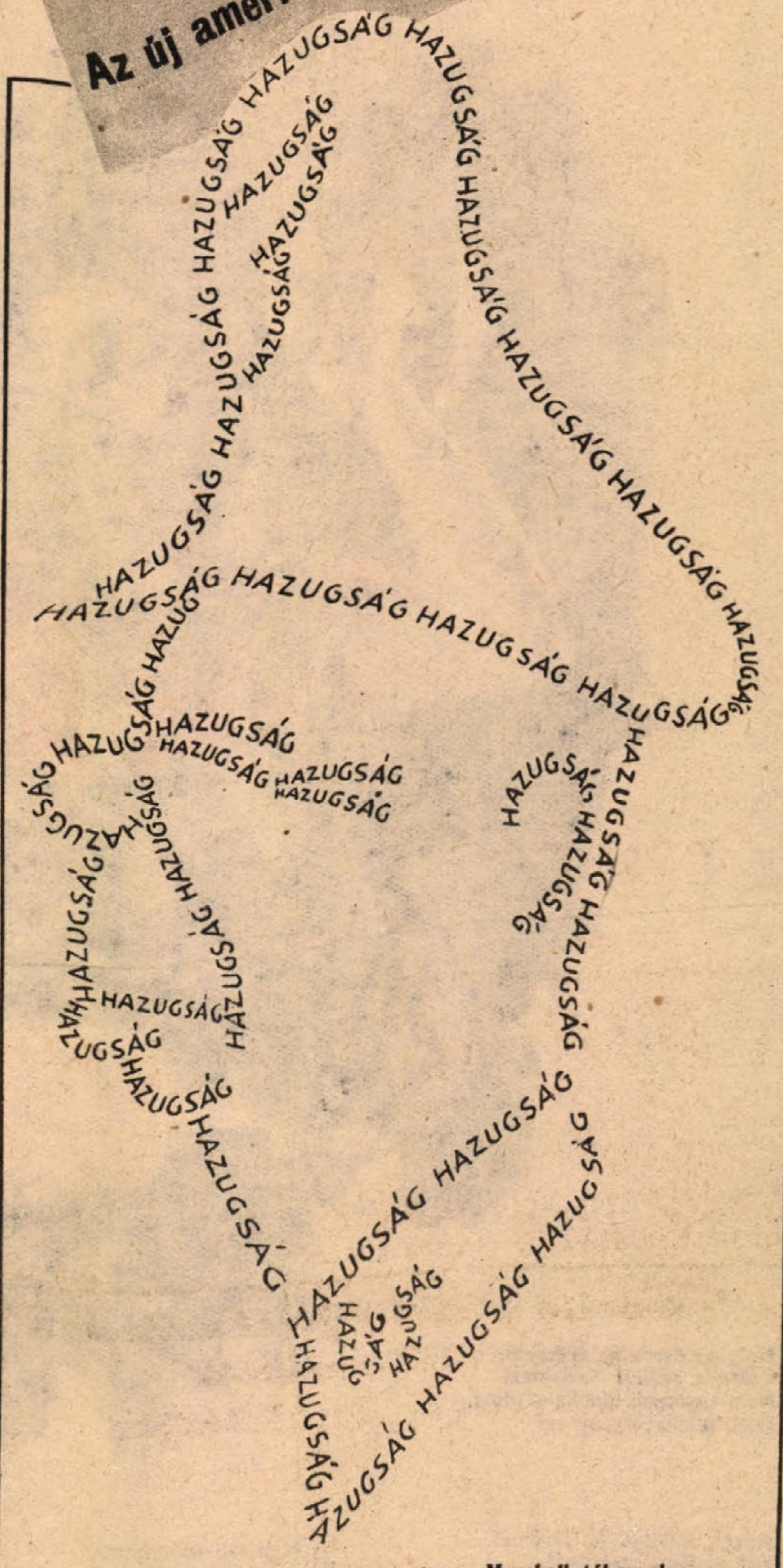
Sertéscomb helyett csomagolópapírt, borjúláb helyett csontot mértek ki — ki hitte volna, hogy a kis csomagolópapirosokból és csontocskákból házak, ékszerek, motorkerékpárok, kristályvázák és egyéb földi jók lesznek?

Minek blokkolni az árut, amikor a méltóságosok konyháján s a belvárosi lokálok villanysütőiben sistergő pecsenyétől nem kérdezi meg az ellenőr, hogy vajjon az ára a kasszába, avagy az üzletvezető kartárs zsebébe folyt-e? De ha megkérdezné s a sültnek eszébe jutna felelni, akkor sincs vész, mert az ellenőr is csak HUSERT-ember és néhány száz forintot csak ő is megérdemel azért a kis hallgatásért. Nem igaz?

Hogy a külvárosokban üres cekkerrel állnak sorba a munkásasszonyok? No de kérem, egy ilyen vállalat vezetősége nem lehet kicsinyes, nem aprózhatja szét az energiáját!

Nem is aprózta. Töretlen energiával látott hozzá a javak egyenlő elosztásához. Már ahogy ők értették: azokat a javakat, amelyeket a népgazdaság zsebéből loptak ki, igyekeztek egyenlően elosztani maguk között.

Az új amerikai hadügyminiszter

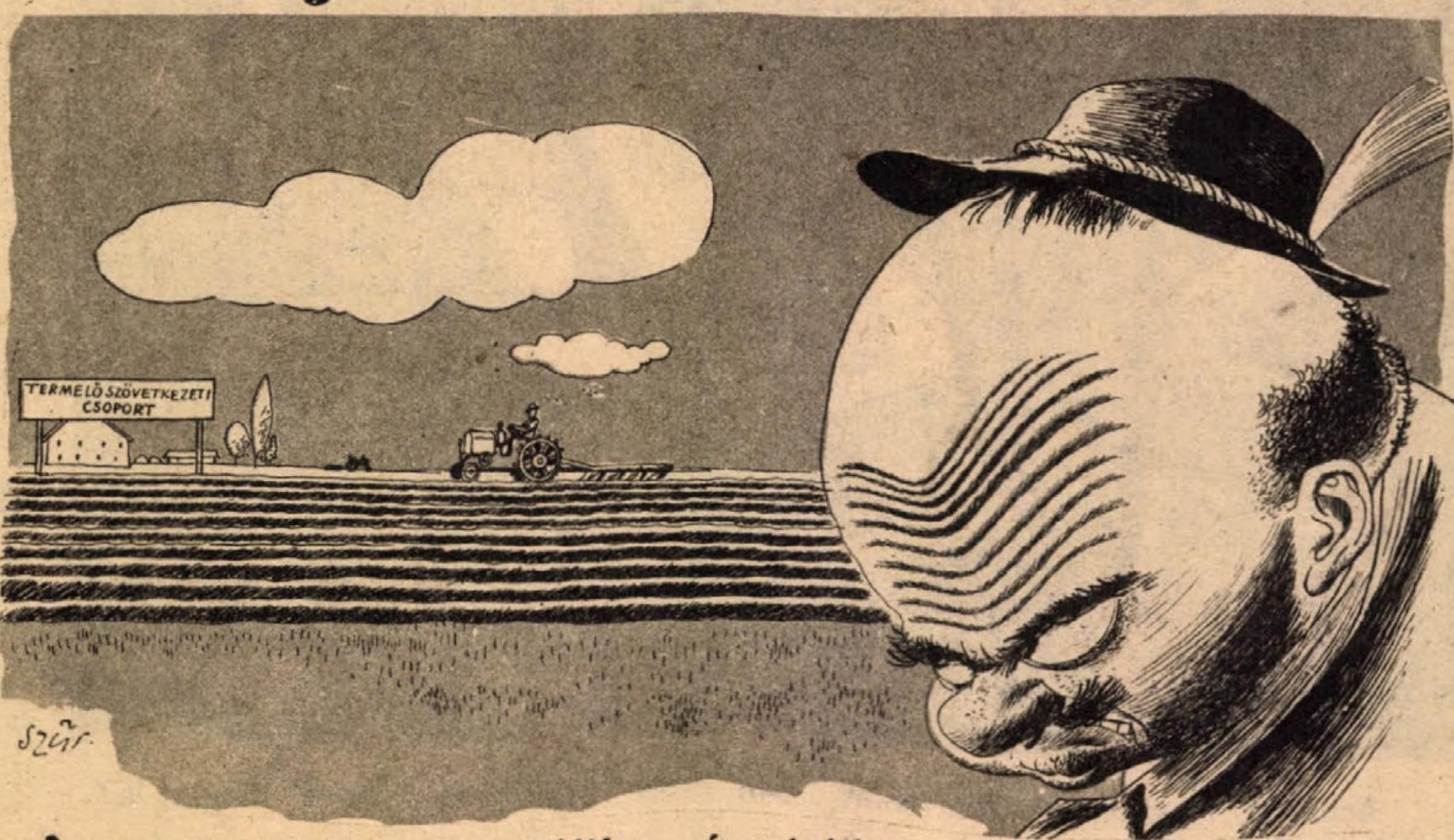

Egy amerikai szenátor kijelentette, hogy Marshall tábornok a megtestesült hazugság.

Valaki megkérdi Bevintől:
— Mit keresnek az angol katonák Koreában?
— Amit az amerikai katonák — feleli önérzetesen Bevin.
— Na és mit keresnek az amerikai katonák?
Bevin felháborodottan feleli:
— Mi közöm nekem az amerikai katonákhoz?

Új barázdát szánt az eke

a tszcs földjén — és a kulák homlokán...

Jegyezz BÉKEKÖLCSÖNT!

Dolgozz derék kalapácsom,
Szórd a szikrát vaslemez!
Nem egyszerű munka ez most,
Izzó munkaverseny ez!

Békés, boldog, jó jövőmet,
Két kisfiam mosolyát,
S Tervemet, mely egyre épül,
Megirígyli a világ!

Új és újabb lendülettei
Verjed a vasat, karom!
Csengje, zengje érces hangja:
Én a békét akarom!

Így harcolok a jövőnkért,
Példát rólam vegyetek:
A békéért dolgozom és
Békekölcsönt jegyezek!

Pszt, baj van a partvissal!

Semmi sem tart örökké, ezért egy szép napon Vargáné partvisa is átadja magát az enyészetnek. Mivel Vargáné partvis nélkül úgy érzi magát, mint a szedett fa, lesiet a KÖZÉRT-be:

— Partvis van? — kérdi.

— Hogyne kérem, — feleli az elárusítónő, csak hátra kell menni érte a raktárba. És hátra is megy. Mialatt Vargáné a seprűjére vár, Mártonffyné lép hozzá a harmadik emelet 2/c-ből:

— Pszt, mire vár? — susogja.

— Partvisra. De miért suttog?

Feleletet azonban már nem kap, mert Mártonffyné „Jesszusmária!" felkiáltással kisiet az üzletből, majd két perc mulva barátnőjével, Hajagosnéval tér vissza és halálsápadtan beállnak Vargáné mögé libasorba. Tíz másodperc mulva újabb hat fővel bővül a sor, majd még tizennégyen jönnek. Titokzatosan száll a jelszó: „Pszt, partvis!" Valaki hátul megmagyarázza, hogy tudta ő ezt előre, mert a partvishoz szükséges eredeti kaliforniai majomszőr behozatalát megszüntette a kormány. Sőt biztos forrásból hallotta, hogy a Karpfenstein-utcában öngyilkos lett egy özvegyasszony, mert már hetek óta nem jutott partvishoz. Egy sörtéskalapos úr komoran csóválja a fejét és az aggasztó partvisinségről beszél. A harmadik percben elcsattan az első pofon, egy idősebb néni rosszul lesz. Mártonffyné viszont három, Hajagosné pedig öt darab partvist vásárol.

Természetesen otthon az egész ház felfigyel a partvissal megtűzdelt nagyságosasszonyok bevonulására. Pillanatok alatt elterjed a hír, hogy az egész városban napok óta nem lehet partvist kapni, mert kihaltak a lovak s ebből kifolyólag nincs parízer és lószőr. Ellenben a sarki KÖZÉRT-ben éppen partvisosztás van, két kiló csemegeszőlőhöz adnak egy partvist. Félóra mulva a szomszédos utcák is tudják a hírt, hogy száj- és körömfájás tizedeli állatállományunkat s legalább öt évig nem lesz partvis az országban. Dél felé már négy rendőr tartja rendben a KÖZÉRT előtt a mintegy háromnégyszáz sorbaállót. Kora délután a harmadik utcában lakó Vedresné méltóságosasszonyhoz is eljut a vészhír. Azonnal rohan a KÖZÉRT-be és partvist kér.

— Nincs egyetlen darab sem, — leheli az elárusítónő és fején megigazítja a vizesborogatást, — háromszázhetven partvist adtunk el ma.

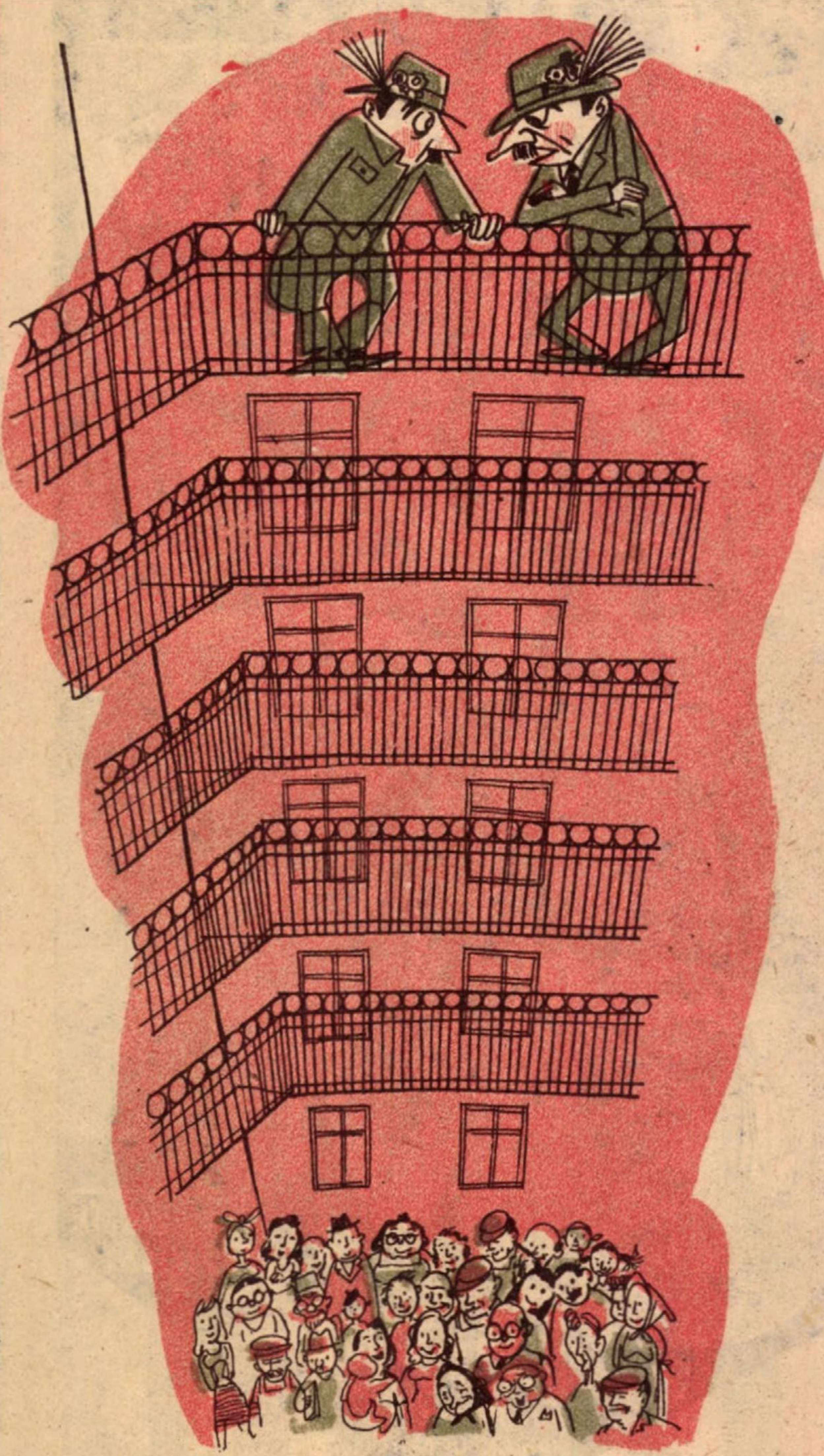
— Ja, vagy úgy, — szól jelentőségteljesen Vedresné és gúnyos mosollyal az arcán elviharzik.

Még aznap este húsz helyen elmeséli, hogy a népi demokráciákban sehol nincs egy mákszemnyi partvis, mert kidöglött az egész állatállomány, leégtek az erdők és jön a világvége...

Németh Zoltán

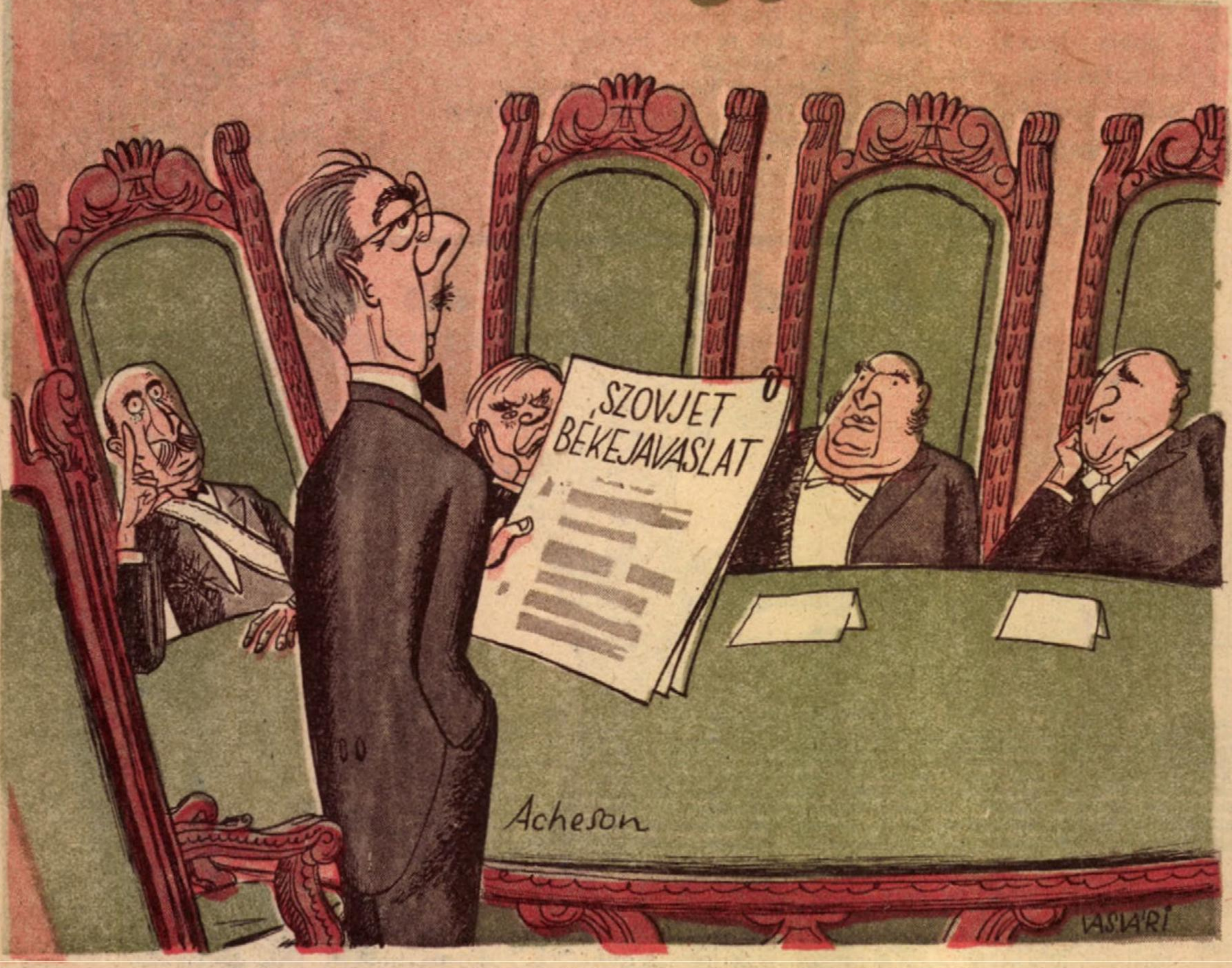

Huba és Csaba

— Nem szeretnék most innen leesni, Huba.
— Miért, Csaba?
— Mert azt hinnék, hogy részt akarok venni a tanácsválasztási gyűlésen, Huba...

Az ENSZ közgyűlésén

Acheson: A szovjet békejavaslat nem rossz, uraim, de, sajnos, megint a békét javasolja...

Őnagysága 6 arca
avagy
mi van a spájzban?

Előre kell bocsátanom, hogy alanti sorok — minden látszat ellenére — nem hat különböző őnagyságáról szólnak, hanem e g y e t l e n őnagyságáról, aki hat különböző arcát mutatja be ebben a rövidke írásban. Nem kis teljesítmény egy embernek gyors egymásutánban hat különböző képet mutatni, de őnagyságának ez nem okoz különösebb gondot. Van képe hozzá.

1.

— Tudja Irmus, — mondja őnagysága a fodrásznőjének, — a spájzzal úgy vagyok, hogy reggeltől estig fő a fejem miatta. Tudja, hogy van az. Még egy fej vereshagyma sincs a spájzomban, én privát nő vagyok, én nem érek rá sorbaállni, mint azok a nők, akik dolgoznak. Mondja Irmuskám, nem tud véletlenül egy kis akármit feketén?

2.

— Hát igen, a spájz, — mondja őnagysága az anyósának. — Tudja mama, hogy én milyen háziasszony vagyok. Eltettem ötven üveg cseresznyét, ötven üveg meggyet, ötven üveg ribizlit, ötven üveg görögdinnyét és ötven üveg sárgadinnyét, tenyérnyi hely sincs az én spájzomban, egy gombostűt sem lehetne leejteni a befőttes üvegektől. De minek is a spájzba gombostű, nem igaz, még azt mondanák, hogy rejtegetem, hehehe.

3.

— Ha már szóbakerült a spájz, házmegbízott úr, — mondja őnagysága a házmegbizottnak — hát érdemes volna megnézni az én spájzomat. Az olyan, házmegbizott úr, amilyennek egy demokratikus gondolkodású úrihölgy spájzának lennie kell. Van benne egy kis cukor, egy kis zsír, egy kis liszt, egy kis só, egy kis paprika, mindenből valamennyi, mert hangsúlyozni kívánom a reakciósok felé, hogy semmiben sem szenvedünk hiányt. De mindenből csak egy kevés! A cselédem például tegnap fél kiló sót hozott, erre negyedkilót visszaküldtem belőle, mert csak a nyakamra romlik ott, nem igaz?

4.

— Nézd fiam, — mondja őnagysága a férjének, — a tegnapi kétezer forint elment egy fillérig. Nézd meg a spájzomat. Én nem esek túlzásokba, mint egyesek, az én spájzomban nincs több, mint egy mázsa rizs, másfél mázsa kristálycukor, és fél mázsa zsír. A többit holnap veszem meg.

5.

— Ha valaki érdeklődik a spájzom felől, — mondja őnagysága a házfelügyelőnek, — megmondhatja őszintén, mi van a spájzomban. Egy biciklipumpa és három egér... Amióta szegény jó Ödönömtől elvették a gyárat, az a spájz más élelmiszert nem látott.

6.

— Hogy nálam mázsaszámra találták a felhalmozott élelmiszert a spájzban?! — mondja őnagysága a kihallgatást eszközlő rendőrtisztnek. — Ott kell kezdenem, hogy nincs is spájzom! Volt ugyan egy spájz a lakásban, még 1912-ben, de azt átalakítottuk dolgozószobává, mert mi mind a ketten dolgozó emberek vagyunk, az élelmiszert csak mellékesen tartottuk benne.

Záradék.

Akik ezekután kitalálják, hogy mi van tulajdonképpen őnagysága spájzában, azok között kisorsolom őnagysága lelkivilágát, mihelyt szabadlábra helyezték.

Gergely Miklós

Jegyezz BÉKEKÖLCSÖNT!

Szántsd a földet ekém vasa,
Vágj barázdát szaporán!
Nyiss kaput a hulló magnak,
Magból lesz a gabonánk!

Gabonából lesz a kenyér,
Kenyérből lesz az erő,
Erőnkből a béke épül,
S békénkből a nagy jövő!

Nekünk vágsz barázdát ekém,
Népünké a hatalom,
Szabad szívvel azt kiáltom:
Én a békét akarom!

Igy harcolok a jövőnkért,
Példát rólam vegyetek:
A békéért dolgozom és
Békekölcsönt jegyezek!

MacArthur négy szerepben

Amerikában üzletember.

Japánban isten és császár.

A Fülöp-szigeteken az amerikai kultúra terjesztője.

Európában a fasiszták és tőkések védőangyala.

SAMU bácsi gusztusa

Visinszkij: Miért nem ezt a nagy Kínát fogadják be az ENSZ-be?
Uncle Sam: Jobb ez a kicsi, ezt zsebre tudom vágni.

Kedves Ludas Matyi!

Csibi Gergelyné autobuszkalauznő vagyok. Egy gyermekem van, aki 1937 március 28-án született. Miután elváltam, gyermekemet én tartom el. Az OTI családi pótlékban részesített 1950 márciusáig, ami havi 18 forintot jelent. 1949 novemberében a Beszkárttól átmentem az autobuszvállalathoz, s akkor az egyik tisztviselő, mint utóbb kiderült, jogtalanul kijelentett a családi pénztárból. Ezt én csak áprilisban tudtam meg, mert vártam, hogy postán megkapom a pénzt. Jelentkeztem az OTI Eötvös-utcai intézetében, ahol hosszas várakozás után közölték velem, hogy mint „munkanélkülinek", három hónapig folyósították a pénzt, mivel az letelt, így megszűnt a folyósítás. Közlésemre, hogy munkaviszonyom egy napra sem szűnt meg, azt mondták, hogy hozzak a vállalattól egy igényfeléledést. Egy hónap mulva azzal küldték vissza, hogy általam nincs aláírva. Aláírtam. A következő hónapban, azaz júniusban visszakaptam azzal, hogy adjak be egy helyhatósági bizonyitványt, és irassam alá a házbizalmival. A beadás után két hét mulva azzal kaptam vissza, hogy a tömbbizalmi is írja alá. Június elején ismét visszakaptam, miután a szövegben hibát fedeztek fel. Az igazolvány szövege így szólt:

„XIII. Róbert Károly-körút 40. házbizalmija igazolom, hogy a házban lakó Csibi Gergelyné, aki I. 16. szám alatt lakik, leányát, aki 1937-ben született, saját háztartásában tartja el."

Hibásnak találták ezt a szöveget azért, mert nem írtuk bele a „kizárólag" szót. Ezt a szót a vállalatnál a családi pótlék-ügyeket intéző tisztviselő beleírta az igazolványba. Az OTI ezután ismét visszakapta az igazolványt, saját bevallásuk szerint augusztus 4-én.

Miután a pénzt még 19-én sem kaptam meg, bementem érdeklődni. Negyvenperces várakozás után felhozták az írást az osztályvezetőhöz, aki azt mondta, hozzak egy másik írást a házbizalmi és a tömbbizalmi aláírásával, mert a „kizárólag" szó beírása elüt a többi szövegrésztől, addig sajnálják, de nem folyósíthatják a pénzt.

Kérem a Ludas Matyi szerkesztőséget, hogy közölje történetemet lapjában. Én először sírtam, de most már nevetek.

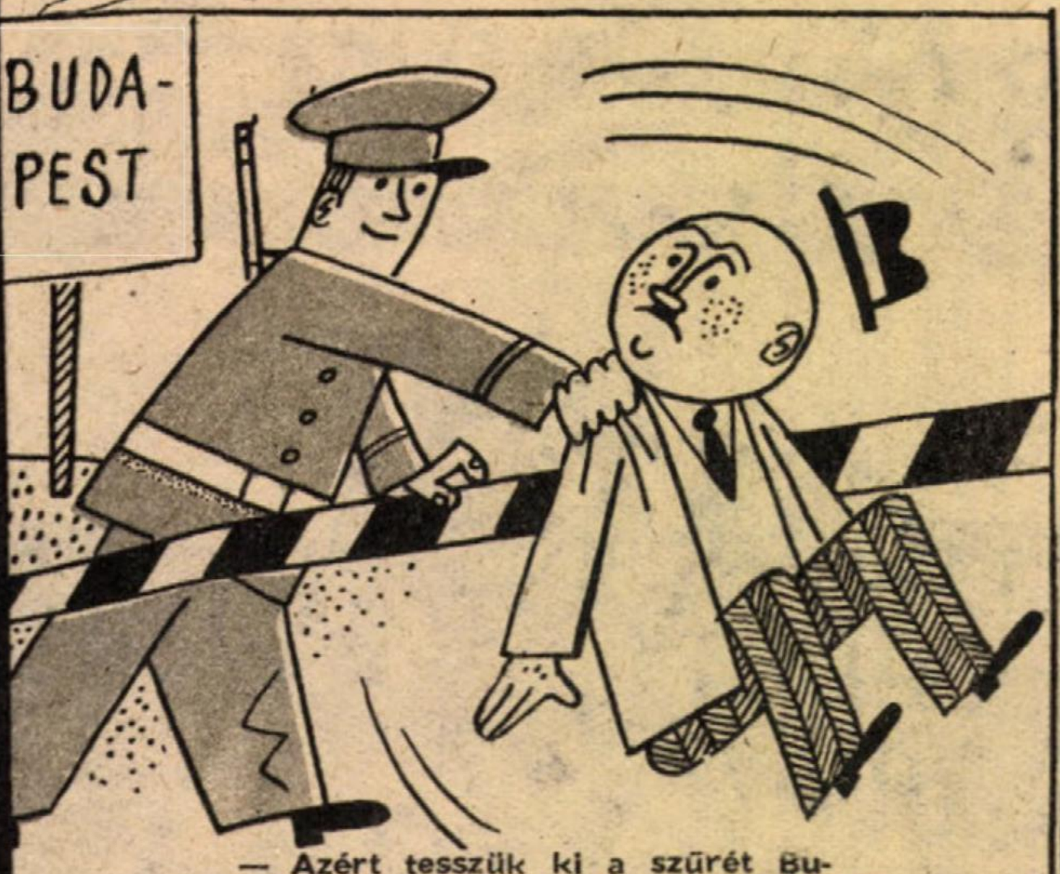
Tisztelettel

CSIBI GERGELYNÉ
autobuszkalauznő

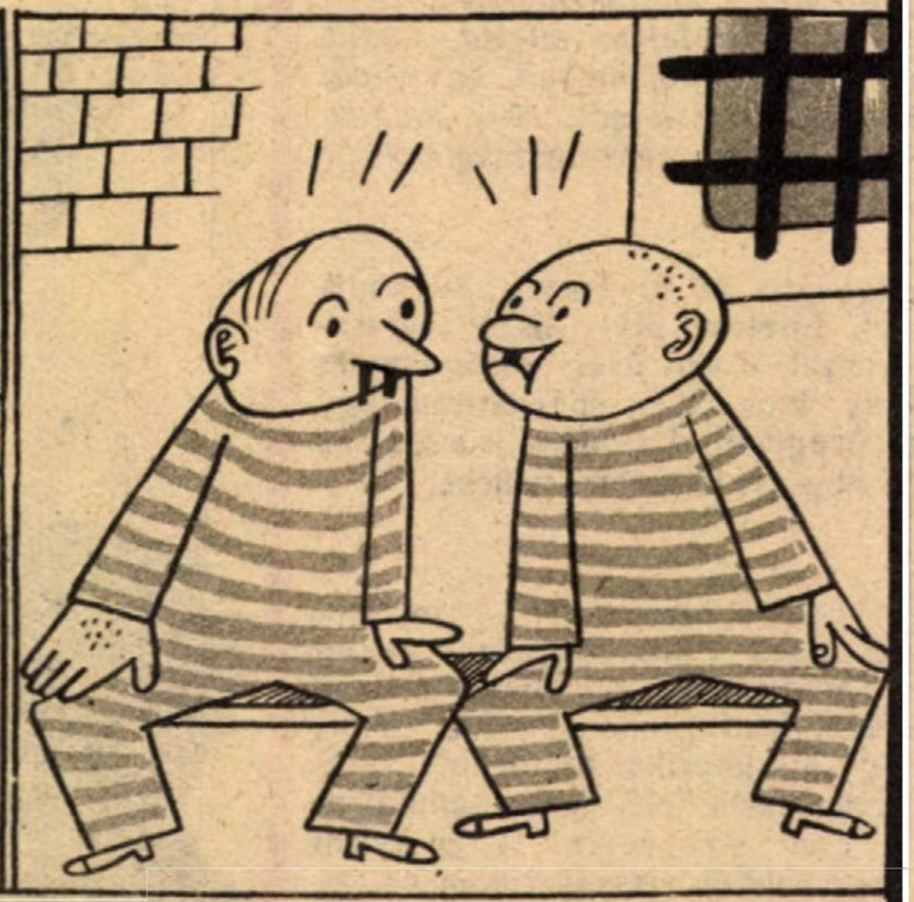
Áruhalmozók bűne és bünhödése

Bikkmakkfalvyné: Most pedig gyakoroljuk a sorbaállást!

— Azért tesszük ki a szűrét Budapestről, mert nyolcvan kiló cukrot halmozott fel a lakásán!
— De kérem, nekem negyven kiló babkávém volt hozzá!

— Jónapot, kolléga úr. Kristály?
— Nem. Kocka.

— Jé, milyen édes a kicsike . . .

— És milyen fejlett! Van legalább húsz kiló . . .

Kedves komám

Írta: Szép Ernő

A harctéren sodort melléje a sors, vagy valami kocsmában ültünk, ugyanabban a kompániában valaha, bizony már nem tudom, annyit tudtam, hogy régen ismerem. A nevét, mármint a családi nevét, azt se tudom, csak a keresztnevét füleltem el egyszer, mikor a járdán (vele megállván) rákőszönt valaki: szervusz Bálint!

Akiknek a nevét nem tudom, azoknak köszönök a legnyájasabban, a leglelkesebben, azoknak nézek a legmelegebben a szemébe ha muszáj valahol velük megállani, egy percig fecsegni.

Ez a Bálint, ez olyan hűséges lélek, sose engedi el az embert szó nélkül maga mellett.

Egyszer is nekiesett a kezemnek a járdán:

— Hogy vagy, kedves komám? Jaj, de jó, hogy látlak, direkt írni akartam neked, komám, olyan remek versedet olvastam, megállj csak, igen, a hervadt levelekről volt szó benne. Valami sikerült vers, gratulállak kedves komám.

Megköszönöm a figyelmét, mennék, de nem enged a kedves komám:

— Mondjad mán, hogy írod azt a verset, kedves komám, én, hidd el komám, nem bírom felfogni. Csak úgy leülsz, mikor eszedbe jut, hogy na most írjunk egy verset? Vagy kivárod, míg megszáll az ihlet? Dehát hogy megy az komám, ugyan magyarázd el mán nekem, annyit törtem már a fejem, mikor a versedet olvastam, én bizonyisten nem tudom megérteni, komám.

Ejnye, de kár, hogy éppen most van oly sietős utam, na majd legközelebb beülünk egy sörözőbe, megpróbálom elmagyarázni, kedves komám, jó lesz?

Olyan elvakult fickó az én Bálint komám, csak tartja a jobbkezem, amelyet búcsúzni adtam, és folytatja, igen jókedvűen:

— Elhiszed komám, hogy én világéletembe képtelen voltam egy verset összehozni? Menyasszonyom egyszer költeményt követelt az albumjába, saját költeményt. Kérlek, nahát majd megvesztem, kedves komám, egy huncut sort nem bírtam néki kiagyalni. No, adj isten komám. Kérlek, ma se bírnék, ha feldarabolsz se, hozol ki énbelőlem egy vacak rímet, kérlek. Mit szólsz hozzá, komám. Csuda ember vagyok.

Rám ragyogta a tulajdon dicsőségét a kedves komám, a szemem káprázott belé. Alig bírtam tartani magam, hogy le ne rogyjam előtte. Előtte, a halhatatlan előtt, aki nem tud verset írni.

Sötét Hófehérke és hét gaz törpe

Ez megkrepált . . .

A dollárherceg csókja feltámasztotta.

A dollárherceg elvitte őt a várába és addig ássák a vermet a világnak, míg bele nem esnek.

Egy reakciós keservei

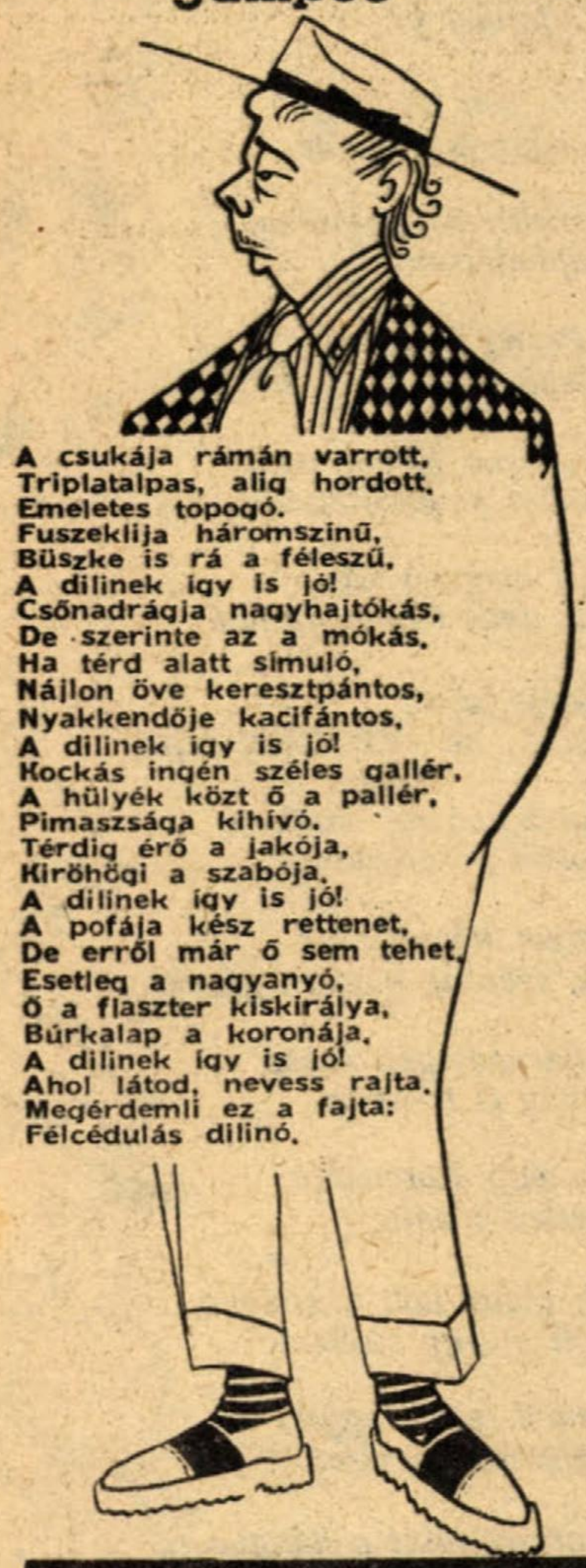

— Rettenetes ezt olvasni! Évről-évre jobb lesz a helyzet.

Hasonlatok

— Nálatok mi volt tegnap az ebéd?
— Nem ismerem ki magam. Anyu azt mondta, hogy a bab olyan, mint a gesztenye, a hús mint a vaj, a zöldborsó mint a cukor és a szőlő mint a méz.

Jampec

A csukája rámán varrott,
Triplatalpas, alig hordott,
Emeletes topogó.
Fuszeklija háromszinű,
Büszke is rá a féleszű,
A dilinek igy is jó!
Csőnadrágja nagyhajtókás,
De szerinte az a mókás,
Ha térd alatt simuló,
Nájlon öve keresztpántos,
Nyakkendője kacifántos,
A dilinek igy is jó!
Kockás ingén széles gallér,
A hülyék közt ő a pallér,
Pimaszsága kihívó.
Térdig érő a jakója,
Kiröhögi a szabója,
A dilinek igy is jó!
A pofája kész rettenet,
De erről már ő sem tehet,
Esetleg a nagyanyó,
Ő a flaszter kiskirálya,
Búrkalap a koronája,
A dilinek igy is jó!
Ahol látod, nevess rajta,
Megérdemli ez a fajta:
Félcédulás dilinó.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLACS ERNŐ
Szerkesztőség: Budapest, V., Honvéd-utca 10. Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3. Telefon: 143—012, 143—017.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépén V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Sz. Marsak:

Hollywood és Hiawátha

A hollywoodi „Monogramm Film Company" elhatározta, hogy nem folytatja az amerikai irodalom klasszikusának, Henry Wadsworth Longfellownak „Ének Hiawátháról" c. költeménye nyomán csinált film fölvételét. Mint a New York Times értesül, ezt az elhatározást „az a félelem idézte elő, hogy a Hiawátha dicső tetteiről szóló film az ország mai hangulatában, mint békére szólító felhívás fogható fel s így a kommunistákat támogathatja."

Hogyha kérded, honnan dobták
Ki az öreg Hiawáthát,
Megmondom, hogy Hollywood a
Hely, ahonnan kidobálták.

Ki nem érti a régmultat
S szövevényein nem lát át,
Megkérdi tán: Mért büntették
Meg ezt a jó Hiawáthát?

S mondom én: A pokvánáért,
Mit hivunk Békepipának,
S amelyet e pompás versben
Bizony eddig elszívának.

Hadd jöjjön a világosság
Egypár jó citátum hátán,
S megtudod, mért verték el a
Port ezen a Hiawáthán:

„Tavazent mély völgyeiből,
Völgyeiből Wyomingnak,
Toscaluza erdeiből,
És a messze sziklahegyből,

S az Északi tó földjéről
Minden népek láthatták a
Pokvána távoli füstjét,
Békepipa felhívását".

Hollywood hogy olvasá ezt,
Rögtön elszorúla szíve
S fölfedezte benn a célzást
A stockholmi béke-ivre.

„Stockholm ez, tisztára Stockholm,
Felforgató propaganda!
— Kiáltják a prodjúszerek —
Ne maradjon hire-hamva!"

S nehogy a Békepipától
Szegény Truman kapjon náthát,
Hollywood nem gyártja már a
Kommunista Hiawáthát.

Fordította: *Gábor Andor.*

Két kulák beszélget:
— Tudom már, hogyan fogok zavart kelteni. Csupa jó, örvendetes hírt fogok terjeszteni.
— És aztán?
— Nekem úgysem hisz senki.

Belgrádi lakoma

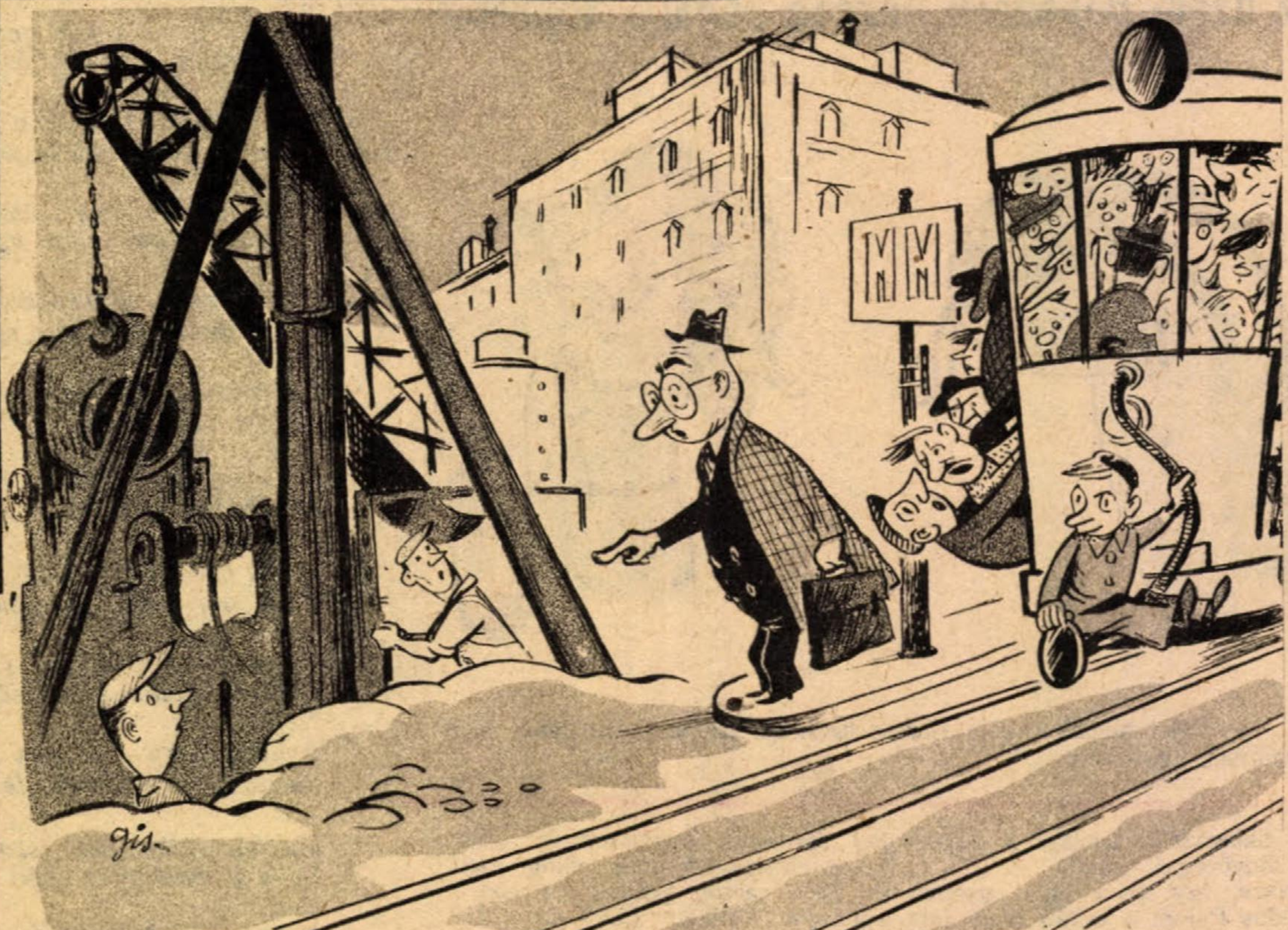

Titó a nyugati küldöttekhez: Uraim, Jugoszlávia én vagyok! Kérdem: hát éhezik Jugoszlávia?! ...

Egy ENSZ képviselő heti számlája

3 drb. szavazat+4 karfelemelés (izomlázpótlékkal)	23	dollár
2 drb. közbeszólás	8	„
1 Szovjet javaslat leszavazása	45	„
2 drb. szendvics és egy pohár viszki a büffében	2	„
1 drb. Trumant dicsőítő nyilatkozat	12	„
1 drb. Achesont dicsőítő nyilatkozat	8	„
1 drb. önmagamat dicsőítő nyilatkozat	4	„
Kuomintang küldött elismerése	32	„
taxiköltség	6	„
mosódaszámla	4	„
forgalmi-, vigalmi- és fényűzési adó	10	„
Kereken kb.	200	Dollár

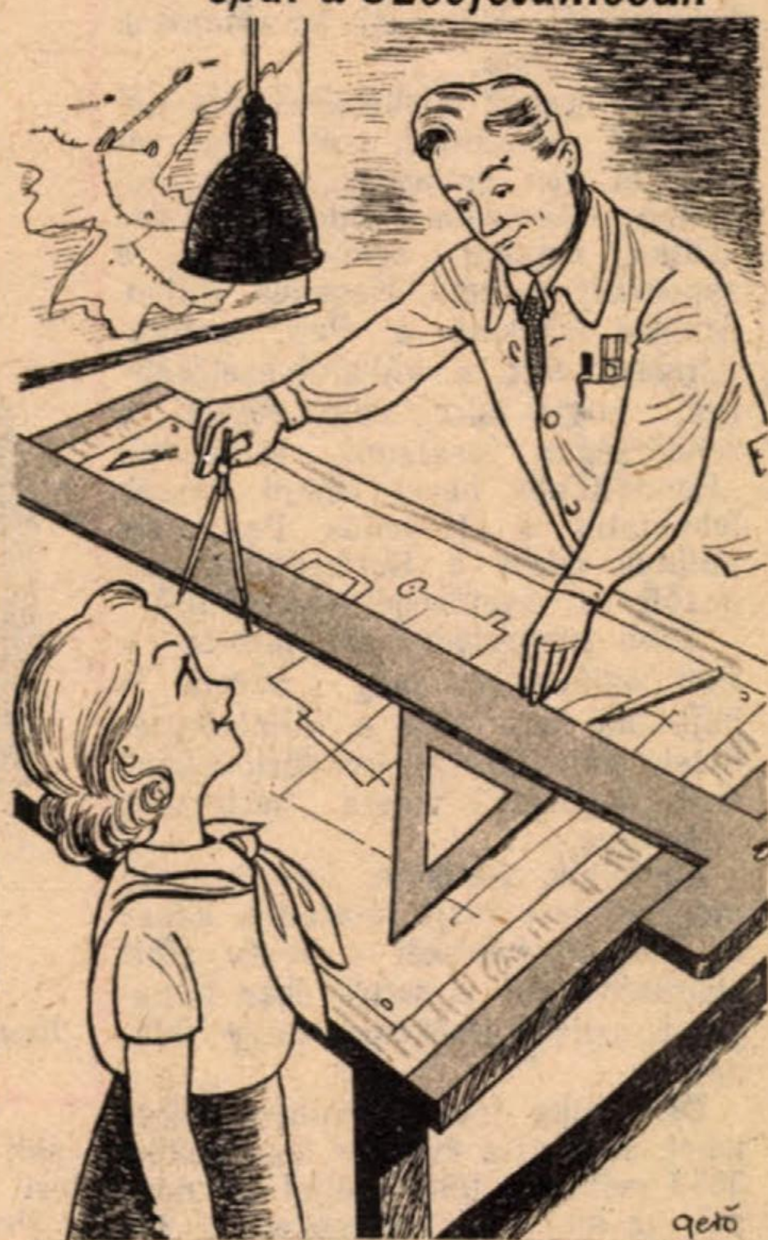
amely összeget köszönettel felvettem:

Van der Stex
ENSz-képviselő.

— Mi készül itt, emberek?
— Földalatti gyorsvasút.
— Éppen ideje, mert én már a harmadik zsúfolt villamosról maradok le.

Hatalmas öntözőcsatornarendszer épül a Szovjetunióban

— Mondd, apám miért építjük mi ezeket az öntözőcsatornákat?
— Kettős céllal. Egyrészt öntözni fogják a szovjet földeket, másrészt lehűtik az amerikai háborús uszítókat.

Ludas Matyi a GYÖNGYÖSI BORFORGALMINÁL

Jó bor hajnalán

Amíg Noé tata föl nem fedezte a szőlőben a bort, az emberiség közönséges kútvizen, eszpresszókávén, bambin és végszükség esetén ricinuson ringatta magát kellemes hangulatba. De jött a borital s népszerűségét csak az ABOFORT trilliónyi üvegbe kevert szürkebarátai, ezek a lefokozott vinkórendi szerzetesek veszélyeztették.

De az emberiség gyomra sokat kibír s különben is ma már ott tartunk, hogy egy „Badacsonyi" feliratú palackban lehetséges, hogy tényleg badacsonyi van. Ez már a fejlődés lehellete, mint ahogy az valóban fejlődés, amit a gyöngyösi gépesített szüreten láttunk, ahol a hidraulikus présekkel a szőlőszemek legkisebb szusszát is belesóhajtatják a kádba, százötven ember gürcölését harminc dolgozó szervezett munkájával pótolva.

Most különösen sok Othello (nem a velencei mór) kerül prés alá a GYÜMÉRT jóvoltából, aki először Pestre cipeli a töméntelen Othellót s miután az atomjaira szétbomló szőlőt nem tudja eladni, visszaviszi Gyöngyösre mustnak.

Nagyon flottul segíti GYÜMÉRT-ünk a szüretet, mert a GYÜMÉRT a világ legtökéletesebb szerve, két balkézzel, éretlen barackjaival és túlérett Othellójával bőségesen megérve az átszervezésre.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne örüljünk a szüret sikerének s a remek mustot kóstolgatva, eljövendő jó borok zamatát ne érezzük ínyünkön.

S minden látnoki transz nélkül tudjuk, ha a kocsmárosok nem léptetik vadházasságra például a debrői hárslevelűt, a békásmegyeri fehérrel, senki sem fogja borzalmas undorral hársfateaként inni a különben halott-támasztó italt.

Domoszló, Verpelét, Visonta, Eger nektárjai gyógyírként kenegethetik a „vérszegény" emberiség jó borocskát sosem elutasító gyomrát.

Egy deci, két deci, esetleg három deci, senki többet, nincs tovább, növeli a vért, emeli a kedvet, egészségére Kovács szaki, egészségére Balogh elvtárs, igyunk az új szüret sikerére, igyunk a fejlődő népgazdaság további sikereinek örömére.

Nagy S. József

TÖBB MEGÉRTÉST!

Hegedüs Pál a debreceni pincészet vezetője volt. Volt. Jelenleg üldögél, huszonhétezer forint ára sikkasztás miatt.

Harminc hektó bort spórolt el magának ez a Pál s mivel mindet meginni nem tudta, lopott borocskáját debreceni kocsmárosok gondjára bízta.

A borocskák ellenértékét, kis házacskát, kertecskét, sok szép ruhácskát vett emberünk, s bár jelenleg cellácskában éldegél, az önkritika nyomát sem találni e sápocskát szerető Hegedüs Pálon. Amikor lebukott a Pali, szemrehányást tett a vállalatvezetőségnek, hogy mire való rögtön a rendőrségre szaladni, árulkodni: „Rendőrfőnök bácsi kérem, tessék lebuktatni a Hegedüs Palit, aki palinak nézte a Borforgalmi dolgozóit és vezetőségét egyaránt."

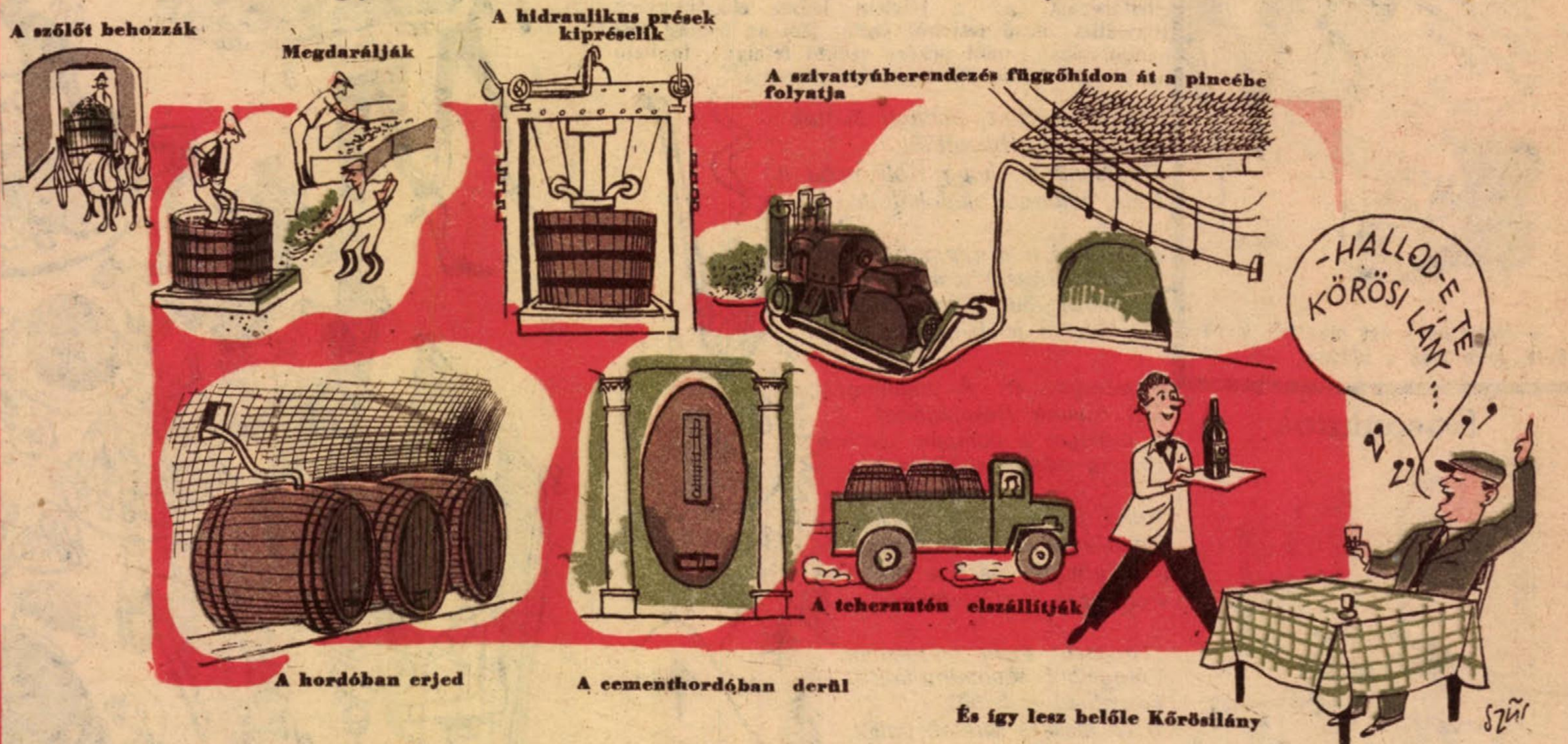
Több megértést sóhajtozott a Pali szíve-lelke, még felezni is hajlandó lett volna a vállalatvezetővel, párttitkárral, rendőrfőnökkel, csak engedjék vissza kertecskés otthonába.

Reméljük, Palikám, a bíróság megértő lesz majd hozzád s kapsz öt komoly évecskét s öt év alatt elsírhatod azt a seftre éhes bánatodat cellád érzéketlen négy falának.

De Palika, tévedni emberi dolog, lehet, hogy tíz évecske lesz belőle, 3650 cellában töltött éjjel és nappal, ez majd jót tesz neked, te kis huszonhétezer forintot szerető nebántsvirág. Te kis buta, nemhogy újítottál volna, kaptak már újításért ötvenezer forintot is, de te csak sikkasztani, lebukni s megértést könyörögni tudtál.

Persze, így sincs baj, egyetlen Hegedüs Pálom s cellád négy fala közt jusson eszedbe, legkedvesebb nótád, amit annyiszor huzattál a huzonhétezer forintocskából, hogy hej aszongya, megaszongya: „Ott túl a rácson egy más világ van, ott túl a rácson nyilnak a rózsák", appardon Palikám: „Ott túl a rácson csak ilyen csirkefogó mákvirágok nyilnak, mint amilyen te vagy."

Hogyan lesz a szőlőből Kőrösilány

A laboratóriumban

Itt folyik a borok fokolása, vizsgálata és házasítása. Képünk egy fess Othellot ábrázol, aki egy mámoros percben beleszeretett a Leánykába és Bognár Pálné éppen összeadja őket. Nem vitás, hogy egy ilyen jól sikerült házasságból jónéhány részeg ember fog születni.

Az üzem népszerű Harcsa bácsija töpreng

— Miért hívnak engem Harcsa bácsinak, hiszen egyáltalában nem hasonlítunk egymásra.

Gyöngyösi csasztuskák
(A KANÁSZNÓTA DALLAMÁRA)

Megszűnt már az Abofort, nincsen többé R. T.,
Lett belőle hét darab Borforgalmi N. V.
Hej,
Ha megszűnt az Abofort, istenuccse jól van,
Csak a dohos íze ne maradjon a borban.

Héber elvtárs tevékeny, benn van minden jóba,
Van néki vagy tizenhat-féle funkciója.
Hej,
Szedik, tépik ötfelé is, ám ő nem fél tőle,
Mindenkinek jut legalább húsz kiló belőle.

Szervezetlen a Gyümért, szállít össze-vissza,
Ennek levét Mezei éjjel-nappal issza.
Hej,
Káromkodik Mezei, egész Pestig hallszik,
Alszanak a Gyümértnél, s ezért ő nem alszik.

A gyöngyösi pincében hej de sok jó bor van,
Fehér is meg veres is, mindet megkóstoltam.
Hej,
Töröm fejem azóta, tíz éjjel meg tíz nap,
Hogy lesz ebből az a vacak, amit Pesten isznak.

Rózsaszínű kadarka, fuxos-féle fajta,
Ügy hívják, hogy „pirhanyós", ne csodálkozz rajta.
Hej,
Mert ha iszod s nem gondolsz apósra, anyósra,
Berúghatsz a pirhanyós bortól porhanyósra.

Pollák Viktor felajált a koreai népnek:
Szüretre itt gépek lesznek, szép új, modern gépek.
Hej,
Nyeli már az édes szőlőt tizenkét gép szája,
Öreg bölsi, amit ígér, azt meg is csinálja.

Egyes számú pincének van egy Korenkója,
Tizenötlitert is felszív egyetlen lopója.
Hej.
Debrecenben volt egy lopó, olyan volt a slukkja,
Háromszáz hektolitert lopott el egy slukkra.

Az udvarban Korenko bömböl, ordít egyre,
Repedeznek a falak, s megremeg a cefre.
Hej,
Derék munkás Korenkó, szorgos, mint a hangya,
Csak egy kicsit, egész picit túlhangos a hangja.

Áruforgalmi osztályon szűk a keresztmetszet,
Surgoth elvtárs fejet csóvált, ez neki nem tetszett.
Hej,
Amióta megy a munka s iparkodnak bőszül,
Surgoth keresztmetszete is egyre jobban bővül.

Munkás ember nem iszákos, mindenki tudhatja,
De a jó bort néha azért el-elszopogatja.
Hej,
Minden erőnk, bizodalmunk az ötéves tervé,
Adj jó bort a poharunkba, Borforgalmi N. V.

GÁDOR BÉLA

Jövő héten Ludas Matyi a MASZOVLET repülőgépén